

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka navaja pet tožbenih razlogov, ki se nanašajo na bistveno kršitev postopka ter na kršitev Pogodb in pravnih pravil v zvezi z njihovo uporabo: kršitev pravice do zaslišanja, kršitev obveznosti obveščanja, nezadostno obrazložitev, kršitev pravice do obrambe in očitno napako pri presoji.

Tožeča stranka meni, da Svet ni opravil zaslišanja tožeče stranke in ni izpolnil obveznosti v zvezi z obveščanjem tožeče stranke. Poleg tega naj Svet ne bi podal zadostne obrazložitve, kar naj bi se kazalo v tem, da Svet ni odgovoril na zahtevi tožeče stranke za dostop do dokumentov in za končno razkritje. S temi opustitvami naj bi Svet kršil pravico tožeče stranke do obrambe, ki ni mogla učinkovito ugovarjati ugotovitvam Sveta, saj s temi ugotovitvami ni bila seznanjena. V nasprotju s trditvami Sveta naj tožeča stranka ne bi bila „navidezno podjetje“ družbe National Iranian Oil Company (NIOC), vsekakor pa naj Svet ne bi utemeljil, da zgolj to, da je bila ustanovljena kot hčerinsko podjetje družbe NIOC, zadostuje, da bi s tem povzročila gospodarsko korist za iransko državo v nasprotju s ciljem izpodbijanih ukrepov. Dalje naj bi Svet jasno kršil pravico tožeče stranke do obrambe in nazadnje storil očitne napake pri presoji.

Tožba, vložena 15. marca 2013 – Bank Mellat proti Svetu**(Zadeva T-160/13)**

(2013/C 147/45)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Bank Mellat (Tehran, Iran) (zastopniki: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC, in R. Blakeley, Barrister)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 1(15) Uredbe Sveta (EU) št. 1263/2012 ⁽¹⁾ razglasi za ničen; in/ali
- člen 1(15) Uredbe Sveta (EU) št. 1263/2012 razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko; in
- za člen 1(6) Sklepa Sveta 2012/635/SZVP ⁽²⁾ razglasi, da se ne uporablja za tožečo stranko; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov te tožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri razloge.

1. S prvim razlogom zatrjuje, da finančni embargo ni „potrebni ukrep“ in zato zanj po členu 215 PDEU ni nobene pravne podlage, saj ni razumno povezan z upoštevnim zunanjepolitičnim ciljem.
2. Z drugim razlogom zatrjuje, da je finančni embargo vsekakor nesorazmeren z zunanjepolitičnim ciljem, ki se ga naj bi uresničevalo, in zato zanj po členu 215 PDEU ni nobene pravne podlage.
3. S tretjim razlogom zatrjuje, da je finančni embargo v nasprotju s splošnimi načeli prava EU in zlasti členom 215(3) PDEU, da je v nasprotju z načeli sorazmernosti, pravne varnosti in nesamovoljnosti ter z zahtevo, da sankcije vsebujejo ustrezna pravna jamstva.
4. S četrtem razlogom zatrjuje, da finančni embargo krši lastninsko pravico tožeče stranke, njeno pravico do trgovanja, pravico do prostega pretoka kapitala in načelo sorazmernosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1263/2012 z dne 21. decembra 2012 o spremembi Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 356, 22.12.2012, str. 34).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2012/635/SZVP z dne 15. oktobra 2012 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 282, 16.10.2012, str. 58).

Tožba, vložena 18. marca 2013 – Magic Mountain Kletterhallen in drugi proti Komisiji**(Zadeva T-162/13)**

(2013/C 147/46)

*Jezik postopka: nemščina***Stranke**

Tožeče stranke: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Nemčija); Kletterhallenverband Klever e.V. (Leipzig, Nemčija); Neoliet Beheer BV (Son, Nizozemska); in Pedriza BV (Haarlem, Nizozemska) (zastopniki: M. von Oppen in A. Gerdung, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- Sklep Komisije C(2012) 8761 final z dne 5. decembra 2012 glede državne pomoči SA.33952 (2012/NN) – Nemčija, plezalne dvorane Deutscher Alpenverein, v skladu s členom 264(1) PDEU razglasi za ničnega;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: Kršitev člena 107(3)(c) PDEU

V okviru tega tožbenega razloga tožeče stranke navajajo, da je Komisija sporno pomoč neupravičeno razglasila za združljivo z notranjim trgovom, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz člena 107(3)(c). Tožeče stranke navajajo, da pomoč ne služi cilju v skupnem interesu. V zvezi s tem med drugim navajajo, da je to lahko podano le v primeru dokazanega pomanjkanja na trgu, ki pa tukaj ni podan. Dalje tožeče stranke navajajo, da ni podana združljivost s členom 106(2) PDEU. Poleg tega po mnenju tožečih strank pomoč ni primerna za rešitev zatrjevanega problema tržne učinkovitosti. Pomoč tudi ne zagotavlja spodbud. Komisija naj bi zgolj domnevala, da pomoč zagotavlja spodbudo. Poleg tega naj bi bila pomoč neustrezna. Komisija naj bi zgolj domnevala, da bi nacionalni organi zagotovili sorazmernost posameznih pomoči in svojo domnevo napačno opira na status zadevnega združenja kot združenja, ki deluje v javnem interesu. Tožeče stranke tudi grajajo Komisijo, da je napačno pretehtala interese. Komisija naj ne bi tehtala negativnih in pozitivnih učinkov pomoči. Nazadnje v zvezi s tem navajajo, da pomoč za tekoče poslovanje (dodeljena pomoč je v glavnem pomoč za tekoče poslovanje) v dvomu ni združljiva z notranjim trgovom.

2. Drugi tožbeni razlog: neupravičena neuvedba formalnega postopka preiskave

Tožeče stranke v tem okviru navajajo, da Komisija neupravičeno, kljub resnim težavam pri preizkusu združljivosti pomoči z notranjim trgovom, ni uvedla formalnega postopka preiskave. Pokazatelj resnih težav naj bi bilo dolgo trajanje predhodnega postopka – v tem primeru več kot eno leto. Komisija naj tudi ne bi ugotovila zadostnih dejstev, potrebnih za presojo. Po presoji tožečih strank bi bila dovolj poglobljena presoja trga plezalnih dvoran lahko izvedena le v okviru formalnega postopka preiskave. Dalje, pritožba, ki jo je obravnavala Komisija, je porajala zahtevna pravna vprašanja glede pomoči za tekoče poslovanje združenjem v skupnem interesu. Tožeče stranke navajajo da so, kot konkurenčna podjetja oziroma združenja podjetij, zadevne stranke v smislu člena 1 (h) Uredbe (ES) št. 659/1999 in imajo pravico, da v formalnem postopku preiskave v skladu s členom 108(2) PDEU predložijo pripombe, ki pa jim je bila odvzeta zaradi neupravičene neuvedbe postopka.

Tožba, vložena 15. marca 2013 – Sun Capital Partners proti UUNT – Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)

(Zadeva T-164/13)

(2013/C 147/47)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sun Capital Partners, Inc. (New York, Združene države) (zastopniki: P.-A. Dubois, Solicitor, D. Alexander, QC in F. Clark, Barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Sun Capital Partners Ltd (London, Združeno kraljestvo)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo odbora za pritožbe; in/ali
- zadevo vrne odboru za pritožbe v ponovno presojo;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka, vključno s tistimi, ki so tožeči stranki nastali pred odborom za pritožbe;
- SCPL naloži plačilo stroškov postopka, vključno s tistimi, ki so tožeči stranki nastali pred odborom za pritožbe, v primeru, da bi SCPL postala intervenientka v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „SUN CAPITAL“ – registracija znamke Skupnosti št. 2 942 654

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: razlogi zahteve za ugotovitev ničnosti so tisti, ki so navedeni v členih 53(1)(c) in 8(4) Uredbe Sveta št. 207/2009

Odločba oddelka za izbris: ugotovitev ničnosti sporne znamke Skupnosti